Súd:	Okresný súd Bratislava III
Spisová značka:	12C/179/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1315205386
Dátum vydania rozhodnutia:	03. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Nina Dubovská
ECLI:	ECLI:SK:OSBA3:2018:1315205386.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X., X. 6, v zastúpení: JUDr. Rudolf Adamčík, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Liptovská 2/A, IČO: 50 035 592, proti žalovanému: MAC TV s.r.o., so sídlom Bratislava, Brečtanová 1, IČO: 00 618 322, v zastúpení: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Bratislava, Miletičova 5B, IČO: 36 731 544, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti žalobného návrhu: „a do súdneho spisu na Okresný súd Bratislava III“.

II. Súd z a s t a v u j e konanie v časti žalobného návrhu: „napísaného písmom štandardnej veľkosti (12) na papierovom podklade typu A4 a následne zaslaného do vlastných rúk žalobcu na adresu jeho bydliska X. 6, XXX XX H. X., a to všetko v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ak toto žalovaný dobrovoľne nevykoná, je žalobca oprávnený žiadať o splnenie tejto povinnosti súdneho exekútora a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi preddavok na náklady núteného výkonu rozhodnutia vo výške 500 eur, a to v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“.

III. Súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov konania od žalobcu v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou (návrhom na začatie konania) doručenou súdu dňa 10.03.2015 sa žalobca, po pripustení zmeny žaloby uznesením na pojednávaní dňa 27.05.2015 a uznesením zo dňa 03.05.2017 domáha ochrany osobnosti a vydania rozsudku nasledovne:
I. Žalovaný je povinný doručiť právnemu zástupcovi žalobcu, JUDr. Rudolf Adamčík, advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Liptovská 2/A, 821 09 Bratislava do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku písomné ospravedlnenie podpísané štatutárnym zástupcom žalovaného s nasledovným znením:
„Ospravedlnenie.
Ospravedlňujeme sa za neoprávnené zásahy do osobnostných práv pána N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. 6, XXX XX H. X., ktoré sme vykonali tým, že vo vysielaní relácie Krimi dňa 26.3.2012 po 19,00 hod sme zverejnili časť textu jeho písomnosti osobnej povahy, e-mailovej správy, a jeho podobizeň, ako aj jeho meno vo forme umožňujúcej identifikáciu jeho osoby, čím sme neoprávnene zasiahli do jeho práva na súkromie."
II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000 eur.

III. Súd priznáva žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalovaný dňa 26.03.2012 o cca 19.13 hod., teda vo vysoko sledovanom čase, odvysielal na programovej službe TV JOJ v rámci programu „Krimi" príspevok s názvom „Prenasledovaná žena sa bojí o život", s podnázvom „Stovky telefonátov, desiatky sms, a vyhrážky rodine" (ďalej len ako „Príspevok"). V Príspevku bola dvakrát zobrazená podobizeň žalobcu rozpoznateľným spôsobom, žalobca má zakryté len oči, pričom na prvej fotografii je okrem toho na jeho osobe počítačová ručička, z čoho je zrejmé, že Príspevok sa týka práve tejto osoby, teda žalobcu a pre osoby zo žalobcovho okolia bolo podľa týchto fotografií ľahko rozpoznateľné, o koho ide. Podľa troch prvkov uvedených v Príspevku: (i) meno (N.), (ii) ľahká vizuálna rozpoznateľnosť osoby, a (iii) mesto, z ktorého je vysielaná reportáž - Príspevok (H. X.), bol žalobca pre svoje okolie objektívne spoznateľný, o čom svedčí aj skutočnosť, že osoby blízke žalobcovi, ako aj osoby zo žalobcovho okolia, žalobcu v Príspevku identifikovali. Žalobca uviedol, že v Príspevku boli odvysielané nasledovné výroky televízie:
a) „Bezradná žena si nevie dať rady s neoblomným prenasledovateľom. Ten ju doslova bombarduje sms-kami, telefonátmi a mailami. Keď sa jej ale začať vyhrážať a útočiť na jej rodinu, B. z H. X. podala trestné oznámenie." (ďalej len „výrok 1")
b) „Viete si predstaviť že vám denne, asi dvestokrát, zazvoní telefón a príde niekoľko desiatok sms-iek? A to vždy od toho istého človeka, aj napriek tomu že si to neželáte. Tak v takejto situácii sa ocitla XX-ročná H. B.."
c) „S dotyčným mužom mala B. niekoľko mesiacov veľmi dobrý kamarátsky vzťah. Ten ale chcel časom viac ako len kamarátstvo, s čím B. nesúhlasila, a vtedy sa z jeho strany začal teror, ktorý ona znáša už viac ako rok." (ďalej len „výrok 2"); počas výroku 2 bola dvakrát zobrazená podobizeň žalobcu rozpoznateľným spôsobom.
d) „Okrem písania a telefonovania N. vyčkával pred jej panelákom, vynucoval si stretnutia a prenasledoval ju. N. na každého, kto sa ocitol v blízkosti mladej ženy." (ďalej len „výrok 3")
e) „B. to už niekoľkokrát nahlásila, no vždy to skončilo ako priestupok. Jej kroky ale minulý týždeň opäť smerovali na políciu, keďže vyhrážky mladého muža sa začali stupňovať. Takéto konanie je už od septembra minulého roku možné považovať za trestný čin."
Ďalej nasledovali zábery B. X., zobrazená bola písomná časť e-mailu, ktorého autorom bol žalobca, a to v trvaní asi 4 - 5 sekúnd, keď sa divák stihol oboznámiť s jeho obsahom.
f) „Polícia už v tomto prípade začala trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania. Zatiaľ však nikoho neobvinili." (ďalej len „výrok 4")
g) „V čase keď sme sa s B. rozprávali ju navštívil aj dotyčný mladík. Poriadne si ani neuvedomoval, že jeho konanie už prekročilo určité hranice, a snažil sa ju prehovoriť, aby stiahla trestné oznámenie. Z jeho správania bolo zjavné, že je do nej zaľúbený a nevie zniesť fakt, že mu jeho city B. neopätuje." (ďalej len „výrok 5").

3. Proti odvysielanému Príspevku matka žalobcu, p. Q. H., podala sťažnosť na Radu pre vysielanie a retransmisiu z dôvodu, že v Príspevku nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť. Rada rozhodnutím zo dňa 15.10.2012 vyhodnotila konanie žalovaného ako porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 26.03.2012 o cca 19.00 hod. odvysielal na programovej službe JOJ v rámci programu Krimi Príspevok, v ktorom neposkytol priestor na vyjadrenie žalovanému ako dotknutej osobe, čím nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť tohto programu a za uvedené porušenie bola žalovanému uložená sankcia, upozornenie na porušenie zákona.

4. Žalobca ďalej žalobu odôvodnil tým, že výroky č. 1, 2, 3 a 5 v Príspevku a zverejnenie ľahko rozpoznateľnej vizuálnej podoby žalobcu s uvedením jeho mena a miesta vysielania Prípsevku, vykreslili žalobcu ako životu nebezpečnú osobu, a vyvolali dojem, že trestné stíhanie bolo začaté voči jeho osobe, čo však nebola pravda, označili teda žalobcu ako páchateľa trestného činu nebezpečného prenasledovania v čase, keď proti žalobcovi nebolo vznesené žiadne obvinenie. Podstatu neoprávnenosti zásahu žalovaného do osobnostných práv žalobcu videl žalobca v tom, že:
- v čase, keď k vysielaniu došlo, nebolo preukázané právoplatným rozsudkom súdu, že žalobca spáchal trestnú činnosť,
- žalovaný zverejnil podobizeň žalobcu rozpoznateľným spôsobom,
- žalovaný vyhotovil a zverejnil podobizeň žalobcu bez privolenia žalobcu,
- žalovaný zverejnil meno žalobcu,
- žalovaný zverejnil časť e-mailu súkromnej povahy, ktorého odosielateľom bol žalobca.

Poukázal na to, že meno fyzickej osoby je dôležitým individualizačným znakom, a ochrana mena ako súčasťou práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby sa vzťahuje okrem priezviska, aj vlastné meno, resp. krstné meno, ktoré bolo v Príspevku zverejnené vo výroku č. 3, čím bolo porušené právo na ochranu mena žalobcu, ako jedného z čiastkových práv na ochranu osobnosti.
V čase nakrúcania Príspevku prišli za žalobcom televízne štáby TV JOJ a TV Markíza, ktorým žalobca spolu so svojou matkou oznámili, že sa k veci nebudú vyjadrovať, neželajú si byť snímaní, následne B. X. pod zámienkou vylákala žalobcu prostredníctvom telefonátu s F. X., kde na žalobcu čakal štáb TV JOJ. Žalobca vyhlásil, že nesúhlasí s nakrúcaním jeho osoby a napriek tomu bol v Príspevku použitý a zverejnený záber jeho osoby (celá postava s rozrastrovanou tvárou). V Príspevku bola podobizeň žalobcu zobrazená dvakrát rozpoznateľným spôsobom a jedenkrát bola zverejnená postava žalobcu s rozrastrovanou tvárou, hoci k vytvoreniu a ani k použitiu takého záznamu žalobca nedal súhlas, práve naopak, vyslovil nesúhlas so snímaním svojej osoby.
V Príspevku bola ďalej zverejnená časť písomného e-mailu, ktorého autorom bol žalobca, a ktorý bol adresovaný p. B. X.. Žalovaný tak podľa žalobcu porušil jednotlivé čiastkové práva žalobcu, a spojením všetkých prvkov v Príspevku (informovanie o trestnej činnosti, zverejnenie mena, zverejnenie podobizne rozpoznateľným spôsobom, zverejnenie časti e-mailu) mohlo vyvolať u diváka dojem, že žalobca je nebezpečným, život ohrozujúcim prenasledovateľom a difamujúci charakter Príspevku bol umocnený tým, že bolo zverejnené žalobcovo meno a podobizeň takým spôsobom, ktorý napomáhal k jeho jednoznačnej identifikácii, čo sa aj potvrdilo negatívnym správaním zo strany rodinných príbuzných žalobcu, ktorí žiadali žalobcu aby ich viac nekontaktoval a vyhýbal sa styku s nimi. Hoci vo výroku 4 bolo uvedené, že „zatiaľ však nikoho neobvinili", Príspevok podľa žalobcu celkovo vyvolal dojem, že trestné stíhanie bolo začaté práve proti žalobcovi, keď bolo opísané konanie žalobcu, bolo uvedené, že takéto konanie je už samotné možno považovať za trestný čin a napokon bolo uvedené, že v tomto prípade polícia začala trestné stíhanie a záverom bol opätovne poukázané na osobu žalobcu, spolu so zobrazením jeho podobizne.

5. Žalobca poukázal na to, že dňa uznesením zo dňa 03.08.2012, právoplatným a vykonateľným dňa 10.08.2012, bolo prokurátorom E. podmienečne zastavené trestné stíhanie, začaté uznesením zo dňa 17.05.2012, teda 2 mesiace po odvysielaní Príspevku, v rámci ktorého bola žalobcovi uložená skúšobná doba 24 mesiacov a že uznesením zo dňa 02.10.2014, právoplatným dňa 17.10.2014, rozhodol prokurátor, že žalobca sa osvedčil. Žalovaný tak podľa žalobcu odvysielaným Príspevkom, nerešpektujúc zásadu prezumpcie neviny, označil žalobcu za páchateľa trestného činu bez preukázania pravdivosti jeho výrokov, podsunul ich verejnosti ako pravdivý fakt, pričom voči žalobcovi v tom čase nebolo vznesené obvinenie, neexistovalo právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že žalobca spáchal trestný čin a informovanie o trestných činoch, ich údajných páchateľoch a obetiach by sa nemalo diať, pokiaľ neboli právoplatne odsúdení. Právo verejnosti na informácie ohľadom osoby podozrivej z trestnej činnosti je obmedzené zákonom č. 211/2000 Z. z. a televízie nemôžu zverejňovať meno, či iniciály, ani podobizeň podozrivej osoby, pokiaľ ešte súd právoplatne v danej veci nerozhodol. Pokiaľ už k rozhodnutiu došlo, médiá sú oprávnené podľa uvedeného ustanovenia informovať verejnosť o výsledku súdneho rozhodnutia. Ak dôjde k podmienečnému zastaveniu trestného stíhania a obvinený sa v skúšobnej dobe osvedčí, v takomto prípade rozhoduje prokurátor formou uznesenia a s odkazom na čl. 50 ods. 1 Ústavy SR sa na osobu, voči ktorej bolo trestné stíhanie podmienečne zastavené, hľadí ako na nevinného.

6. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil žalobca tým, že neoprávnený zásah do práv žalobcu mal prostredníctvom žalovaného širokú verejnú publicitu, čo pridalo na jeho intenzite, z dôvodu čoho došlo k zníženiu dôstojnosti žalobcu a jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Dôvodil, že žalobca pociťoval zníženú dôstojnosť vo svojom okolí, čo sa prejavovalo tak, že osoby blízke žalobcovi s ním obmedzili alebo prerušili kontakty, začal pociťovať odsudzovanie, posmešné a neúctivé správanie zo strany obyvateľov žijúcich v jeho okolí. Negatívny dopad mal Príspevok aj na pracovnú sféru žalobcu, keď po jeho odvysielaní mu bolo oznámené odmietnutie prijatia do zamestnania, a to z dôvodu informácii uvedených v odvysielanom Príspevku. Žalobcovi teda vznikla ujma minimálne vo výške 7.978,80 eur, vychádzajúc z trvania pracovného pomeru 24 mesiacov a minimálnej mzdy vo výške 327,20 eur v r. 2012 a vo výške 337,70 eur v r. 2013. Intenzitu nedovoleného zásahu podľa názoru žalobcu znásobuje aj to, že žalobca je osobou ťažko zdravotne postihnutou s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, s diagnostikovanou chorobou hraničnej mentálnej retardácie s ľahkým organickým poškodením CNS, s problematickým vývojom osobnosti, sťaženou sociálnou adaptáciou a orientačnou úrovňou stredne ťažkej debility, dôsledkom čoho je, že žalobca

potrebuje pomoc inej osoby pri zabezpečovaní sprievodu v spoločenskom prostredí, teda žalobca musí mať pri sebe neustále doprovod - matku žalobcu. Aj vzhľadom na diagnózu žalobcu sa odvysielanie Príspevku javí ako neprimerané, ktoré okrem iného, malo negatívny vplyv aj na zdravotný stav žalobcu. Výroky uvedené v Príspevku mali nepriaznivý dopad na dôstojnosť a dobré meno žalobcu v čase jeho odvysielania, predstavujú hrozbu negatívneho zásahu do osobnostných práv žalobcu do budúcnosti, ak sa Príspevok o niekoľko rokov opakovane zverejní, opakovane poškodí žalobcu na jeho právach. S poukazom na škodlivosť zásahu a zdravotný stav žalobcu, ktorý zväčšil intenzitu nepriaznivého dopadu odvysielaného Príspevku na osobu žalobcu, bolo odvysielaným Príspevkom vážnym spôsobom zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu s vysokou intenzitou, čo odôvodňujúce nárok žalobcu na ospravedlnenie a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 000 eur.

7. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca súdu v konaní predložil CD nosič s Príspevkom, Rozhodnutie Rady pre rozhlasové a televízne vysielanie zo dňa 15.10.2012, Výpis z registra trestov žalobcu zo dňa 26.01.2015, písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.11.2014, Odpoveď na žiadosť o prijatie do zamestnania zo dňa 14.04.2012, písomné vyjadrenie matky žalobcu, preukaz FO (žalobcu) s ťažkým zdravotným postihnutím, lekársky posudok zo dňa 28.02.2008, potvrdenie o invalidite zo dňa 07.03.2014, uznesenie zo dňa 02.10.2014, právoplatné dňa 17.10.2014, a navrhol vypočuť svedkov.

8. V konaní neskôr žalobca zotrval na dôvodoch žaloby a naviac uviedol, že pri príprave Príspevku nešlo o náhodné spravodajstvo, toto bolo vopred zinscenované a poukázal na väzbu redaktorky p. M. a p. X. (poškodenej), ktoré spolu vyrastali a spolu už jednu reláciu natáčali. Žalobca poukázal na to, že žalobca bol v Príspevku dostatočne identifikovaný a individualizovaný, bolo použité meno „., bola viackrát viditeľná podobizeň žalobcu a miesto, odkiaľ bol odvysielaný Príspevok. Poukázal na to, že médiá by sa mali zdržať akéhokoľvek konania, ktorým by uvádzali skutočnosti z prebiehajúceho trestného konania.

9. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v konaní neskôr uviedol, že považuje žalobu za nedôvodnú, Príspevok za odvysielaný v súlade so zákonom, a to z dôvodu, že žalobca v Príspevku nebol dostatočne identifikovaný a individualizovaný, nakoľko bol označený krstným menom bez priezviska, čo nepovažuje za dostatočnú identifikáciu žalobcu a na zverejnenej fotografii bol tzv. vyrastrovaný, črty jeho tváre sa nedali pre bežného diváka rozoznať a v inom zábere, ak žalobca preukáže, že je to on, bola zobrazená len spodná časť postavy, teda žiaden identifikovateľný znak žalobcu. Ďalej poukázal na to, že žalovaný na zverejnenie Príspevku (reportáže) súhlas žalobcu v súlade so spravodajskou licenciou nepotreboval, nakoľko v čase uverejnenia Príspevku prebiehalo trestné konanie voči žalobcovi, teda spracovaná téma bola predmetom verejného záujmu v súlade s poslaním žalovaného ako média, informácie sprostredkoval širokej verejnosti. V spornom Príspevku neodznelo žiadne skutkové tvrdenie, ktoré by bolo nepravdivé, čo podstate nerozporuje ani žalobca a celkový kontext Príspevku, a jeho jednotlivé časti pre vnímanie bežného diváka poskytli ucelenú a pravdivú informáciu o konaní žalobcu voči osobám, ktoré sa v Príspevku spomínali a o vedení trestného konania voči žalobcovi, Príspevok obsahoval taktiež sprostredkovanie oficiálneho vyjadrenia PZ SR, ktoré závery Príspevku potvrdili a tento objektívne dotvorili. Žalovaný tak nijakým skutkovým tvrdením ani hodnotiacim úsudkom ani iným spôsobom neuviedol informáciu, ktorá by pre bežného diváka znamenala, že by žalobca bol páchateľom trestného činu alebo vinný zo spáchania trestného činu, keď žalovaný jednoznačne uviedol, že konanie voči žalobcovi len prebieha, nie je ukončené. Žalovaný ďalej namietal, že priebeh udalostí pred spracovaním Príspevku, popísaný žalobcom, nie je podstatným z dôvodu, že B. X. nie je žalovanou stranou a tiež preto, že konanie žalobcu, tak ako bolo v Príspevku opisované, bolo aj v skutočnosti potvrdené. Žalovaný neuviedol informáciu, že by bol žalobca životu nebezpečný. Skutočnosť, že sa žalobca osobám uvedeným v Príspevku nebezpečne vyhrážal, potvrdzujú aj závery uznesenia Okresnej prokuratúry H. kde je jasne uvedené, že žalobca sa vyhrážal fyzickou likvidáciou a prokurátorom mu bol uložený zákaz približovať sa k B. X., čím sa potvrdzuje záver, že mohol byť životu nebezpečný. Považoval petit za nevykonateľný a neprimeraný v časti ospravedlnenia a mal za to, že žalobca nemá nárok na nemajetkovú ujmu, z dôvodu, že žalovaný sa nedopustil porušenia povinnosti, preto neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom ujmy a sankčných povinností žalovaného a žiadal žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

10. Po pripustení zmeny žaloby tak, ako je uvedené v odseku 1 vyššie, žalobca naviac uviedol, že Okresný súd H. X. uznesením č.k. XC/XXX/XXXX-XX, právoplatným dňa 13.10.2017, schválil zmier medzi žalobcom (rovnako v procesnom postavení žalobcu v tomto konaní) a B. X. s tým, že obsahom zmieru bolo ospravedlnenie sa žalovanej žalobcovi za neoprávnený zásah do jeho práv na ochranu

osobnosti tým, že B. X. poskytla redakcii TV JOJ písomnosť žalobcu osobnej povahy, časť e-mailovej správy obdržanej od žalobcu, ktorá bola zverejnená dňa 26.03.2012 vo vysielaní relácie Krimi. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania žalobca nemal, na vykonaní už navrhnutých dôkazov netrval.

11. Žalovaný po pripustení zmeny žaloby tak, ako je uvedené v odseku 1 vyššie namietal, že preložené uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. XC/XXX/XXXX nemá súvis s prejednávanou vecou, predmetom konania je možný zásah do ochrany osobnosti zverejnením Príspevku, pričom predložený zmier uzavrel žalobca s osobou, ktorá síce v reportáži (Príspevku) vystupovala, ale nie je stranou sporu tohto konania, bola vypočutá ako svedok a predmetom zmieru medzi týmito dvoma fyzickými osobami boli iné nároky s tým, že ak B. X. uznala, že porušila práva žalobcu, ešte to neznamená, že došlo k porušeniu práv žalobcu zo strany žalovaného. Uviedol ďalej, že zo skutkového stavu veci nevyplýva porušenie povinnosti zo strany žalovaného, keď žalobca v prejednávanej veci nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenie, že žalovaný uverejnil písomnosť osobnej povahy žalobcu, namietal že nízka kvalita vyhotoveného audiovizuálneho záznamu, ktorý bol vo veci samej vykonaný ako dôkaz, ktorý žiadnym spôsobom neumožňuje identifikáciu osoby žalobcu ako pôvodcu akejkoľvek komunikácie (písomnosti) osobnej povahy. Poukázal aj na to, že B. Stromková ako adresát písomností bola rovnako oprávnená k jej použitiu. Zobrazený náhľad na monitor neumožňuje akémukoľvek bežnému divákovi vôbec zrozumiteľne prečítať zobrazené údaje, taktiež nie je možné spoľahlivo určiť, že zobrazená informácia bola skutočne vytvorená žalobcom (žalobca túto skutočnosť nepreukázal žiadnym dôkazom) a zároveň, že by bolo možné na základe zverejnenej informácie stotožniť pôvodcu zverejnenej informácie s osobou žalobcu, ani s pseudonymom, pod ktorým mala byť táto písomnosť zasielaná. Naviac zobrazenie častí určitej komunikácie z pohľadu kontextu Príspevku je len incidentné, nepredstavuje ťažiskovú tému a je uverejnené len za účelom dotvorenia jeho kontextu, v ktorom sa pojednáva o nebezpečnom vyhrážaní a prenasledovaní mladej ženy zo strany žalobcu, za čo bol žalobca aj v skutočnosti trestne stíhaný. Uviedol, že žiaden z predvolaných svedkov nepreukázal, že by práve odvysielanie písomnosti osobnej povahy bolo dôvodom pre zmenu správania voči žalobcovi, naopak potvrdili, že to bolo konanie žalobcu v rozpore so zákonom, za ktoré bol trestne stíhaný, ktoré bolo dôvodom pre zmenu správania okolia žalobcu voči jeho osobe. Rozsah okolností a intenzita zásahu do osobnostných práv tak mohli byť nanajvýš veľmi nízke, preto neexistuje odôvodnený nárok žalobcu ani na priznanie morálnej alebo finančnej satisfakcie. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania žalovaný nemal.

12. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa ust. § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

14. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa ust. § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Podľa ust. § 185 ods. 2 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

18. Počas konania došlo k zmene právnej úpravy občianskeho súdneho konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť CSP, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len ako „OSP"). Táto nová právna úprava CSP vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnych noriem (ust. § 470 ods. 1 CSP), v dôsledku čoho platí, že ustanovenia novej, od 01.07.2016 účinnej, právnej úpravy sa uplatňujú v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami.

19. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP.

20. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, vec meritórne prejednal a vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov: Q. H., B. M., F. X., B. X., F. B., P. L., N. L. a D. W., oboznámením obsahu listinných dôkazov a oboznámením sa s obsahom odvysielanej relácie na videozázname (Príspevku), a zistil nasledovný skutkový stav:

21. Z Potvrdenia o invalidite, zdravotných záznamov (lekárskeho posudku) a preukazu FO súd zistil, že žalobca je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím a na základe jeho zdravotného stavu bol od 01.09.2008 uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 45%.

22. Z reportáže v relácii „Krimi" s názvom „Prenasledovaná žena sa bojí o život", s podnázvom „Stovky telefonátov, desiatky sms, a vyhrážky rodine" (Príspevok), predloženom žalobcom na nosiči dát (CD), ktorého obsah a odvysielanie žalovaným neboli medzi stranami sporné, súd zistil, že Príspevok je obsiahnutý od 13.15 min. do 15.18 min. relácie Krimi (pozn. minutáž je uvádzaná približne, túto nebolo možné úplne presne uviesť po jednotlivých stopách):
a) v minutáži 13:25 Príspevku moderátorka Krimi novín označí poškodenú ako „B. z H. X.";
b) v minutáži 13:41 Príspevku redaktorka označí poškodenú ako „XX-ročná H. B.";
c) v minutáži 13:50 Príspevku redaktorka označí dotknutú osobu ako „dotyčný muž " a v minutáži 15:02 ako „dotyčný mladík";
d) v minutáži 13:50 - 13:55 Príspevku je zobrazená fotografia dvoch osôb mužského pohlavia s rozrastrovanými tvárami, osoba vľavo má úplne rozrastrovanú tvár, osoba vpravo má rozrastrovanú tvár v časti od polovice čela po koreň nosa, je viditeľný iba nos, líca, pery a brada tejto osoby;
e) v minutáži 13:58 - 14:02 Príspevku je zobrazená skupinová fotografia piatich osôb s rozrastrovanými tvárami (štyria muži a jedna žena), osoba prvá zľava má rozrastrovanú tvár v časti od polovice čela po špičku nosa, sú viditeľné pery, brada a trup cca do polky hrudníka tejto osoby, ostatné osoby majú úplne rozrastrované tváre a sú viditeľné ich trupy cca do polky hrudníka;
f) v minutáži 14.12 Príspevku redaktorka označí dotknutú osobu ako „N.";
g) v minutáži 14:13 - 14:15 Príspevku je zobrazený monitor PC, s reťazou (zoznamom) emailových správ bez možnosti identifikácie času, odosielateľa a predmetu;
h) v minutáži 14:28 Príspevku redaktorka označí poškodenú ako „B.";
i) v minutáži 14:39 - 14:42 Príspevku je zobrazený monitor PC so zobrazenou emailovou správou, len s časťou viditeľnej vety a slovami:
- prvý riadok zľava: „...si premislala silno nemas na vibranie...",
- druhý riadok zľava: „...alebo roz...m vasu celu rodinuuuu hmm",
bez možnosti identifikácie odosielateľa alebo adresáta;
j) v minutáži 14:53 - 14:58 Príspevku redaktorka uvádza: „Polícia už v tomto prípade začala trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania, zatiaľ však nikoho neobvinili.";
k) v minutáži 15:03 - 15:08 Príspevku je záber na nohy osoby mužského pohlavia oblečenej v rifľových nohaviciach bez možnosti bližšej identifikácie;
l) v minutáži 15:13 - 15:17 Príspevku je záber na hlavu, trup a čiastočne nohy osoby mužského pohlavia oblečenej v rifľových nohaviciach a čiernej mikine, pričom hlava je celá rozrastrovaná, bez možnosti bližšej identifikácie.

23. Z uznesenia Okresnej prokuratúry H.o dňa 02.10.2014 súd zistil, že v trestnej veci obvineného (označeného ako žalobca) pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona prokurátor rozhodol, že vyslovuje, že obvinený (žalobca) sa v skúšobnej dobe (24 mesiacov) určenej

uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry H. zo dňa 03.08.2012, sp. zn. sp. zn. XPv XXX/XX/XXXX, ktorým podľa § 216 ods. 1 Trestného poriadku podmienečne zastavil trestné stíhanie, osvedčil. V uznesení sa ďalej uvádza, že od mesiaca 09/2011 do konca 03/2012 prostredníctvom mobilného telefónu, e-mailovej komunikácie, ako aj osobne kontaktoval B. X. proti jej vôli takým spôsobom, že jej zo svojho mobilného telefónu volával na jej mobilné telefóny a to aj viackrát denne, poškodenú osobne prenasledoval v meste, ako aj podniky, ktoré ona navštevuje a tiež jej posielal rôzne e-maily, v ktorých sa vyhrážal likvidáciou. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že obvinenému bolo zároveň uložené obmedzenie nepriblížiť sa úmyselne k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodenej a nekontaktovať poškodenú akoukoľvek formou proti jej vôli. Z podaní a tvrdení žalobcu, nerozporovaných žalovaným, súd zistil, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania uznesením zo dňa 17.05.2012. Z výpisu z registra trestov zo dňa 21.06.2015 súd zistil, že žalovaný nemal k tomuto dňu záznam v registri trestov GP SR.

24. Z Oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len ako „Rada") zo dňa 15-10-2012 súd zistil, že Rada sa na svojom zasadnutí dňa 09.10.2012 zaoberala Príspevkom, proti ktorému smerovala sťažnosť matky žalobcu a napriek tomu, že táto bola dňa 03.07.2012 posúdená ako neopodstatnená, Rada v správnom konaní rozhodla, že žalovaný porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 písm. b) zákona č. 308/200 Z.z. tým, že v Príspevku neposkytol priestor na vyjadrenie dotknutej osobe - žalovanému, čím nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť tohto programu, za čom žalovanému udelila sankciu - upozornenie na porušenie zákona.

25. Z Odpovede Jedálne SALUTE zo dňa 14.04.2012 adresovanej žalobcovi súd zistil, že na základe jeho nepriaznivej referencie, za nebezpečné vyhrážanie a prenasledovanie, o ktorom sa dozvedela z vysielania Krimi novín TV JOJ, sa vedúca zariadenia rozhodla, že so žalobcom neuzavrie pracovnú zmluvu a neprijme ho do pracovného pomeru.

26. Z uznesenia Okresného súdu H. č.k. XC/XXX/XXXXX-XX zo dňa 20.09.2017 a zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.01.2016 súd zistil, že konanie bolo vedené žalobcom proti B. X. o ochranu osobnosti z dôvodu porušenia práva žalobcu na súkromie a prejavy osobnej povahy žalovanou, zverejnením v článku Plus 1 deň ako aj odvysielaním príspevku v TV JOJ v programe Krimi, čím bola znížená ľudská dôstojnosť a povesť žalobcu a jeho listové tajomstvo. Vo výsluchu B. Stromková uviedla, že média natočili časť emailu, avšak nebolo tam zverejnené ani meno, ukázala im ich fotku, avšak túto nezverejnili, urobili cez ňu veľkú machuľu.

27. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že bol práceneschopný doma, keď prišla TV, pred domom s nimi komunikovala jeho mama, on komunikovať nechcel. Keď bol na ceste k lekárovi, volala mu B. X., že sa chce stretnúť a vyrovnať finančne za škodu mu spôsobenú, tak za ňou išiel aj s kamarátom F. X.. F. vchodom B. X. čakala okrem nej aj moderátorku TV, ktorú keď zbadal, jej povedal, že im nedáva ústny ani písomný súhlas k natáčaniu jeho osoby, nevedel že tam štáb bude. Potom sa cca 20 min. rozprával s B. Stromkovou, bol tam F. X. a moderátorka, tento rozhovor považoval za neoficiálny, za ľudský a nepredpokladal, že by sa to natáčalo, potom bez toho, aby mu B. X. dala financie odišiel. B. X. poznal cca 10 rokov, cca 2 roky pred incidentom sa častejšie stretávali ako kamaráti, chodili spolu po baroch. K sms a emailom sa vyjadriť nechcel, len uviedol „odohralo sa tak, ako sa to odohralo". Uviedol, že žalovanému neposkytol fotografie, na ktorých je vyobrazený, tieto nemal zverejnené na internete, nedal súhlas so zverejnením svojej podobizne ani k použitiu jeho krstného mena ani uverejneniu emailu, ktorý bol v Príspevku. K pôvodu fotografií uviedol, že boli vyhotovené na jeho súkromných akciách, keď chodil do baru s B. X. a kamarátmi. F. na neho vplýval veľmi zle po fyzickej aj psychickej stránke, zhoršil sa mu zdravotný stav a výsledky. Po odvysielaní Príspevku stratil všetkých kamarátov, známych, rodina sa od neho odvracala, zhoršil sa vzťah s matkou, táto aj celá rodina mu to stále vyčíta, vyčítala mu, že sa kamarátil s B. X.. V tom čase bol ako invalidný dôchodca zamestnaný v chránenej dielni, ale zo zdravotných dôvodov tento pracovný pomer ukončil a mal v pláne sa ďalej zamestnať v Jedálni Salutem, kde mal prisľúbené miesto, ale po odvysielaní Príspevku obdržal zápornú odpoveď, uviedol, že doteraz je nezamestnaný. K osobám z Príspevku uviedol, že moderátorku pozná z Krimi novín, kameraman je jeho bývalý spolužiak zo ZŠ, B. X. sa poznala s moderátorkou a kameramanom, boli to kamaráti, B. X. vystupovala vo viacerých reportážach žalovaného. Ďalej uviedol, že vo vzťahu k B. X. nebol uznaný zo spáchania priestupku, B. X. ho napadla fyzicky, čo bolo riešené priestupkom, za ktorý jej bola uložená pokuta cca 20 eur. Nevedel objasniť okolnosti, za ktorých sa voči nemu viedlo trestné konanie, uviedol

že pred vysielaním Príspevku s B. X. cca pol roka nekomunikoval, ale rozpor s trestným uznesením, kde je uvedené, že B. X. kontaktoval v rokoch 2011 až do marca 2012 objasniť nevedel.

28. Svedkyňa Q. H., matka žalobcu, uviedla, že poznala moderátorku aj kameramana, bol to spolužiak žalobcu, spôsobili jej Príspevkom hanbu. K okolnostiam Príspevku uviedla, že to bolo niekedy v marci roku 2012, v pondelok, nepamätala si presne dátum, keď k nim prišiel pred rodinný dom štáb, manžel im povedal, aby odišli preč, čo ale nerešpektovali. Q. sa chcel rozprávať so žalobcom, ten bol doma, ale nedovolila to, pretože je chorý. Uviedla ďalej, že mali v pláne so žalobcom ísť k lekárovi, zavolali jeho priateľa F. X. z obavy, že ich zastaví štáb, počas jazdy počula, že synovi volá B. X., ale keď zdvihla ona telefón, zložila a o chvíľu volala znovu F. X. z iného telefónu, on zdvihol telefón, dal hovor na hlasitý odposluch a opýtal sa jej čo chce, ona mu odpovedala, že sa chce dohodnúť za to auto, tak žalobca a F. X. išli za ňou, svedkyňa ostala v aute. K autu uviedla, že ide o vozidlo, na kúpu ktorého dostal žalobca ako invalid 200.000,- Sk príspevok od štátu, zvyšok doplatila ona, a že asi rok predtým, keď sa B. X. viacej kamarátila so žalobcom a podľa nej ho len využívala a popierala že by s ním chodila, ale zobrala od neho zlatý prívesok, nemala vodičský preukaz a využívala jeho auto, brala ho do rôznych barov v S., O. v noci. Matka žalobcu uviedla, že požiadala jej mamu, aby B. X. dohovorila, aby upustila od takého konania, čo ona neakceptovala. Keď sa žalobca s F. X. vrátili od B. X. povedali, že ich dobehla, že nešlo o vyrovnanie za auto, ale o niečo iné. X. uviedla, že pracuje v pokladni v D.-i, kam chodí veľa ľudí, všetci ju poznajú, robia si z nej posmech, že ako môže sedieť v pokladni, keď jej syna obžalovali z takého činu, nevie sa s tým vyrovnať, aký zásah malo odvysielanie Príspevku do života ich rodiny, je ich desať detí a nikto z rodiny sa s nami nerozpráva, TV JOJ im rozbila celú rodinu, manželstvo. Kameraman sa doteraz nebol ospravedlniť ich rodine, po zverejnení Príspevku sa na internete nachádzali články a komentáre k nim, ktoré spôsobili zhoršenie zdravotného stavu žalobcu. Spornú reportáž (Príspevok) videla v TV, v ten večer jej začali volať ľudia, k obsahu príspevku uviedla, že v Príspevku B. X. vysvetľovala, že ju žalobca prenasleduje, smiala sa tam, boli tam aj fotky žalobcu, hneď ho spoznala, spoznali ho hneď aj iní ľudia, ktorí jej volali. Uviedla ďalej, že nemala v čase odvysielania Príspevku vedomosť, že by žalobcovi bolo uložené opatrenie nepribližovať sa k B. X. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia a nekontaktovať ju akoukoľvek formou, až teraz tú vedomosť má a že v marci bola odvysielaná Príspevok a až v júni bolo o tomto rozhodnuté, teda to považuje za zmarené vyšetrovanie. K namietanému rozporu, že v uznesení o zákaze približovania sa k B. X. je jednoznačne konštatované, že opisovaného konania sa žalobca dopustil od mesiaca september 2011 až do konca marca 2012 uviedla, že v januári 2012 B. X. stiahla obvinenie voči žalobcovi a znova ho potom obnovila pred reportážou (Príspevkom), o čom ona nevedela. Uviedla, že o vznesení obvinenia voči synovi sa dozvedela asi 3 či 4 mesiace po Príspevku, rovnako ako žalobca.

29. Svedkyňa B. M., regionálna redaktorka odvysielanej reportáže (Príspevku), uviedla, že spracováva reportáže z oblasti krimi iba pre žalovaného, ide o aktuálne prípady, dopravné nehody, vraždy a pod., informácie získavajú rôzne - z podnetu občanov, od polície SR a pod. Všeobecne v prípade nebezpečného vyhrážania postupujú tak, že sa snažia získať do reportáže aj stranu poškodeného, resp. obvineného, teda stanovisko oboch strán, väčšinou poškodení chcú riešiť prípad týmto spôsobom, ak je obvinený na slobode, čo bol aj daný prípad, vedia sa s ním skontaktovať, snažili sa kontaktovať aj so žalobcom. K okolnostiam uviedla, že prípad si pamätá, pretože krátko predtým vstúpil do platnosti nový zákon o nebezpečnom prenasledovaní, a toto bol prvý prípad v okrese H. Sobota, chceli o tom informovať, pretože možno i iné ženy sa ocitli v podobnej situácii a chceli ich informovať, že majú možnosť podať trestné oznámenie. J., že sa domnieva, že sa o tom dozvedeli z policajnej správy. Vypovedala, že kameraman jej povedal, že po odvysielaní Príspevku ho viackrát oslovila a aj navštívila doma matka žalobcu a snažila sa o to, aby sa s ňou spojili a podali trestné oznámenie na B. X., buď za ohováranie, alebo niečo iné. Naposledy ho matka žalobcu vraj oslovila cca pred 2 týždňami v potravinách, kde pracuje s tým, že sa dohodla neviem s ktorým právnikom strany sporu, že ak spor vyhrá, vysúdi peniaze, že sa spoja a pôjdu proti B. X.. Uviedla ďalej, že v súvislosti s Príspevkom si spomína, že boli so štábom v H. U., kde býva žalobca a snažili sa s ním stretnúť, že asi bol doma aj on aj jeho mama, a že matka žalobcu na nich veľmi kričala a sa nahnevala. Potom si pamätá, že žalobcu stretli v ten istý deň pred domom B. X., kde už natáčali, nevie prečo tam žalobca prišiel, či s úmyslom sa s ňou stretnúť alebo pokračovať v jej prenasledovaní, spomína si tiež, že B. X. sa so žalobcom rozprávali. Po prehratí záznamu doplnila, že určite dala žalobcovi priestor na vyjadrenie sa, určite ho oslovili a uviedla, že informácie čerpali pri spracovaní Príspevku od polície SR (ZVOD-ky) a B. X., tieto informácie sa nerozchádzali a žiadali žalobcu, aby zaujal k veci stanovisko a predpokladá, že sa k tomu nevyjadril a neposkytol rozhovor. Uviedla, že sa s B. X. ani žalobcom osobne nepoznala,

a to i napriek tomu, že na pracovnej stránke C.-u ju má evidovanú ako priateľa, túto stránku si založila, aby nebola rušená na svojom súkromnom Facebook-u, na pracovnom potvrdí priateľstvo komukoľvek a má tam cca 4,5 tisíc priateľov a z toho cca 80% vôbec nepozná. Najprv sa skontaktovali s B. X., videli jej emailovú komunikáciu so žalobcom, sms s ním a neprijaté hovory, žalobcu neoznačila ako páchateľa trestného činu, iba uviedla, že sa voči nemu vedie trestné stíhanie, iba pri návšteve povedali, prečo prišli. Pri nahrávaní stál žalobca vedľa B. X., tak dali pokyn aby bol žalobca vyrastrovaný na každom zábere a nevidno mu do tváre, ani na záberoch ani na fotografiách, ktoré počas Príspevku ukázala B. X.. Uviedla, že ako novinár sa vždy snaží narábať s informáciami tak, aby neublížila človeku, dokonca si myslí, že aj v prípade, že by žalobca dal súhlas k Príspevku, aj vtedy by jeho osobu vyrastrovali.

30. Svedok F. X., priateľ žalobcu, uviedol, že žalobcu pozná od r. XXXX z diskotéky, občas sa stretávajú a že pozná aj B. X. rovnako od r. 2011 a zoznámil ich žalobca. B. X. ho viackrát požiadala, keď potrebovala ísť napr. do O., H. alebo N., aby ju odviezol, pretože nemala ani auto ani vodičský preukaz, vyhovel jej, nie je voči nej zaujatý, do dnešného dňa sú v občasnom kontakte a vie, že už má dnes priateľa. Pred ním ju často na rovnaké miesta vozil žalobca, často jeho služby využívala, na žalobcu v tom čase nehovorila nič zlé, kým neprišli do konfliktu cca na jar v r. 2011, so žalobcom nechcela žiaden kontakt, pričom žalobca sa snažil, aby sa s ním rozprávala, na čo ho B. X. udrela po tvári a hovorila mu, aby ju viac nekontaktoval. Uviedol ďalej, že bol rovnako pri tom, keď mu volala B. X. a bol v aute spolu so žalobcom a žiadala, aby obaja prišli pred jej bytovku, že si s ním chce vyjasniť nejaký konflikt, tak tam obaja išli a tam už bola TV, o čom vopred nevedeli, žalobcovi kládla otázky redaktorka a B. X., počul že chceli natáčať a aj to, že žalobca s tým nesúhlasil a bolo mu sľúbené, že sa to nebude natáčať. Bol svedkom toho, ako sa žalobcu redaktorka pýtala, prečo B. X. prenasleduje, on odpovedal, že B. X. sa nechcela priamo rozprávať so žalobcom, trvalo to cca XX min., B. X. útočila na žalobcu cez redaktorku, dávala mu ostré otázky a žalobca na ne odpovedal. Žalobcovi redaktorka opakovane potvrdila, že sa to určite nenatáča, potom odišiel. F. videl, ale nie celý, uviedol, že žalobcov hlas aj oblečenie boli spoznateľné, nepamätá si, že by videl tvár žalobcu, videl iba, že kamera snímala časť tela od pása dolu. So žalobcom sú stále priatelia, ich vzťah sa nezmenil.

XX. Svedkyňa B. uviedla, že policajti vyšetrovali ich oboch, žalobcu pretože ju prenasledoval, vyhrážal sa jej sms, emailami, aby sa s ním stretávala, lebo je na nej závislý, so žalobcom sa poznala dlhé roky, mali spoločných priateľov, kamarátsky vzťah, pomáhala mu, požičiavala peniaze. Niekedy sa stretávali denne, konfliktné situácie nastali z dôvodu, že mala viacerých kamarátov, ale žalobca si vynucoval stretnutie každý deň. Konflikty boli slovné aj telefonické, písomné formou sms, emailov, situácia sa zhoršila v roku 2012/2013, keď chodil za ňou domov žalobca s matkou, aby dala peniaze za auto, aby dala žalobcovi pokoj, matka žalobcu si myslela, že od žalobcu niečo chce. Chcela pokoj, polícia to vyšetrovala, prebehlo trestné konanie, súd rozhodol že sa nej žalobca nesmie priblížiť na 5 metrov. Uviedla, že podala trestné oznámenie na žalobcu asi 2 dni na to, čo na internetovej stránke www.rimava.sk <http://www.rimava.sk> vyšiel článok o nich, na druhý deň ráno pred domom zazvonila TV JOJ, Markíza, Plus 1 deň. Nový čas, Gemerské zvesti, pýtali sa na ňu, pýtali sa na podrobnosti trestného konania. Poskytla im všetky informácie, povedala im, že ju žalobca sledoval, že to rieši polícia. V ten deň alebo na druhý deň boli odvysielané viaceré reportáže, aj na TV JOJ. Média prišli všetky naraz, odišli o cca a 10.00 hod, potom prišiel žalobca s F. X., sám od seba, o 10.30 hod., keď sa rozprávala s kameramanom F. B. a B. M., redaktorkou. Všetky prítomné média sa jej pýtali, či dá súhlas nahrávaním rozhovoru. Žalobca s F. X. prišli až vtedy, keď tam ostala len TV JOJ, žalobca prišiel s tým, aby stiahla trestné konanie, v tom čase sa nič nenahrávalo. Uviedla, že nemá vedomosť, že by žalobcu televízia nahráva, Príspevok na TV JOJ nevidela, pozrela si cez záznam na internete, ale nie celú, myslí si, že žalobca za ňou prišiel iba na chvíľu, potom odišiel, nevidela, že by žalobca podával médiám nejaké informácie. Celé sa to skončilo o 11.00 hod., viac sa nič neudialo. Ďalej uviedla že trestné konanie prebiehalo na Okresnom súde H. X., myslí si, že média z miesta jej bydliska odišli k žalobcovi okolo 10.00 hod, späť sa už nevrátili. Redaktorku B. M. osobne nepozná, pri natáčaní ju videla prvýkrát. O. F. B. pozná, boli kamaráti, poznajú sa od základnej školy, ale nestretávali sa. Potvrdila to, že ukázala médiám na monitore svojho PC emailové správy od žalobcu, nevie či niektorá z nich bola zverejnená v Príspevku, rovnako potvrdila že poskytla fotografiu s podobizňou žalobcu na monitore svojho PC, zobrazených bolo viac ľudí vrátane žalobcu. Natáčanie neiniciovala, nikde inde o prenasledovaní okrem Okresného súdu nevypovedala, Príspevok videla len do polovice, má doma záznam, ktorý jej poštou poslal žalobca. Uviedla ďalej, že v Príspevku bolo skoro všetko pravdivé, nepravdivé je len to, že redaktorka B. M. tvrdila, že žalobca je zamilovaný. C., ktoré ukázala médiám, boli jej súkromné fotografie, tieto neboli zverejnené na stránke sociálnych sietí. Pri rozhovore so žalobcom boli B. M. a kameraman F. B., títo tam iba stáli

a počúvali, redaktorka sa ho opýtala, prečo za ňou neustále chodí, žalobca jej nič neodpovedal. H. sa žalobcovi predstavila, povedala za akým účelom prišla, mikrofón dala dole, kameraman nenahrával, všetko mali označené, že sú z TV U..

32. Svedok F. B., kameraman žalovaného, uviedol, že so žalobcom sa pozná zo základnej školy, viac sa nekontaktovali ani nekamarátili, vídavali sa len bežne v meste a pozdravili sa, nič viac. Od roku XXXX pracuje pre žalovaného, natáča reportáže do spravodajstva, konkrétne v relácii O. noviny, na F. si spomína, prišla N.a od policajnej hovorkyne KR PZ W. W., ktorú videl osobne, bol tam popísaný skutok žalobcu aj B. X., boli tam uvedené len krstné mená, N. a B., bez uvedenia bydliska B. X., ale keďže je to malé mesto, a o konflikte medzi nimi sa už rozprávalo predtým, podľa okolností vedel, o koho sa jedná. Najskôr šli za B. X., asi doobeda, presne si nespomína, boli tam aj kolegovia z iných médií, B. X. ich prijala a nahrali s ňou rozhovor. Po skončení chceli poskytnúť priestor žalobcovi, zistili, kde býva, nepamätá si, či bol žalobca doma, ale jeho matka tvrdila, že doma nie je, chceli vyjadrenia aj od jeho matky, táto sa s nimi rozpráva pri bráne, ale nespomína si o čom. Následne išli naspäť k B. X., potrebovali urobiť s redaktorkou ešte jeden vstup na kameru, B. X. vyšla na balkón, vtedy zastalo auto a vystúpili z neho dvaja muži, žalobca a druhého nepoznal, žalobca začal konfrontovať B. X., nepamätá si čo hovorili, keď redaktorka zistila, že prišiel žalobca, sa žalobcovi predstavila a vysvetlila, za akým účelom prišli, dala mu priestor, aby sa k veci vyjadril, žalobca začal rozprávať, nepamätá si o čom, sústredil sa iba na obrazovú časť, žalobca normálne rozprával na mikrofón. Konflikt bol iba medzi žalobcom a B. X., iný konflikt so žalovaným nebol, uviedol, že v tom čase žalobca nebol odsúdený, iba obvinený, v Príspevku mu vyrastrovali tvár, čo v iných médiách nebolo, napríklad na Markíze bol použitý záznam žalobcu, keď vychádzal z domu, bez použitia vyrastrovania. Príspevok sa odvysielal v ten istý deň, potom ho začala kontaktovať matka žalobcu niekoľkokrát, dokonca veľmi často, a hľadala ho aj v novinárskych redakciách, v meste, vždy mu dávala k rukám nejaké papiere a chcela, aby išiel svedčiť proti B. X., v akej veci, nevie, asi aby dosvedčil, že B. X. ich zavolala, čo nie je pravda. Prenasledovanie matky žalobcu bolo nepríjemné, pretože táto pracuje v D.-i, už tam viac nechodí. Potom, čo jej niekoľkokrát povedal, že svedčiť nepôjde, odpovedala mu, že keď nepôjde svedčiť, podá žalobu ona. Opakovane uviedol, že iné médiá mali fotku žalobcu nevyrastrovanú, ale žalobca žaluje iba žalovaného. C. podobu Príspevku - reportáže - textovú časť zostavila redaktorka, obrazovú on. Uviedol, že si myslí, že okrem kamerových záberov boli uverejnené v Príspevku aj fotografie, ktoré boli stiahnuté z verejnej sociálnej siete, ktorá patrila žalobcovi, zrejme Facebook a Pokec. V Príspevku nebola uverejnená informácia, že žalobca spáchal trestný čin. Pri snímaní žalobcu bol spustený zvuk a myslí si, že povolenie na vyhotovenie podobizne od žalobcu mali, podobizeň odvysielali bez vyrastrovania Markíza aj Nový čas. Videl žalobcovu osobnú Facebook-ovú stránku, dokonca boli priatelia, nepamätá si, či niektorá z fotografií, ktoré boli zverejnené vo vysielaní, a predpokladá, že redaktorka sa pýtala žalobcu na povolenie s uverejnením jeho vyjadrenia a podobizne.

33. Svedok, P. L., vypočutý dožiadaným súdom Okresný súd N., bratranec žalobcu, uviedol, že videl Príspevok týkajúci sa žalobcu, tento bol vykreslený ako pako, v dôsledku čoho sú doteraz pohádaní. Uviedol, že v marci 2012 videl prvú reportáž TV JOJ, táto sa týkala toho, že niekto prenasledoval ženu v H., s tým, že jej volal, sms-koval, vyhrážal sa jej, prenasledoval ju, z fotiek, ktoré boli Príspevku uvádzané, spoznal svojho bratranca, nechcel tomu veriť, následne v druhej reportáži v máji 2012 bolo uvedené, že je aj trestne stíhaný, po ich vzhliadnutí zanevrel na bratranca a celú jeho rodinu, žalobcovi sa vyhýba, okrem neho a jeho matky mali vedomosť o relácii brat a sestra jeho matky. Uviedol, že pred odvysielaním Príspevku mali vzťah dobrý, tento sa neskôr pokazil, stretávali sa ako rodina, toto skončilo, stratil chuť sa s ním stretávať, snaží sa od neho dištancovať. Uviedol, že bol v obývačke, keď videl Príspevok, na fotke videl bratranca, bol v Príspevku označený menom N. z H. X.. Ďalej uviedol, že žalobca bol na fotkách v partii štyroch až piatich ľudí, napriek tomu ho spoznal, nepomohlo ani to, že mu rozmazali oči, žalobcu však spoznal podľa vlasov, brady a tváre. Chápal to tak, žalobca bol obvinený z obťažovania a uviedol, že informácie v predmetnom Príspevku považoval za pravdivé, aj na základe toho, ako to povedala redaktorka. Predmetná relácia sa mu zdala prehnaná, nevie posúdiť, či niektoré z tvrdení v relácii sú pravdivé. Z druhej májovej relácie usúdil, že žalobca bol obvinený. V relácii bola zobrazená aj emailová správa z Azetu, kde bol žalobca označený prezývkou (nick-om), nick si už nepamätá, text bol označený ako písaný žalobcom, uviedla to dievčina, ktorú mal prenasledovať, nick stotožnil so žalovaným, pretože v relácií to tak bolo prezentované a on tomu uveril.

34. Svedkyňa, N. L., teta žalobcu, vypočutá dožiadaným súdom Okresný súd N., uviedla, že O. noviny videla, žalobca je synom jeho sestry, v Krimi novinách dávali, že žalobca obťažoval najakú B., že jej písal

sms-ky, od tých Krimi novín sa neznášajú, navštevujú sa, s ostatnými súrodencami má vzťahy dobré. To, čo videla v Krimi novinách sa nemalo stať, obsah vníma ako pravdivý, pretože bol odvysielaný v TV. S matkou žalobcu sa pohádali, povedala jej, že je to hanba, so žalobcom už nevolala, čakala, že rodina žalobcu niečím preukáže, že to čo odvysielali, bola pravda alebo nie. Reakcia ostatnej rodiny bola negatívna, tiež to považovali za hanbu, ona už žalobcu nemá rada.

35. Svedkyňa, D. W., sesternica žalobcu, vypočutá dožiadaným súdom Okresný súd N., uviedla, že vie, že N. bol v TV, že im urobil hanbu, teraz sa nenavštevujú ani nestýkajú, žalobca je jej bratranec. Žalobca bol v TV, že prenasledoval nejakú B., ako nejaký kriminálnik, že mu hrozí nejaký trest, bolo možné ho v TV spoznať, napriek tomu, že mal zakryté oči. Pred odvysielaním Príspevku mali vzťahy dobré, navštevovali sa, teraz sa nenavštevujú. Príspevok videla, nepamätá sa, či bol zverejnený nejaký text. Uviedla ďalej, že v Príspevku bol odfotený N. aj B., ktorá vravela, že ju obťažuje, sms-kuje jej, posiela emaily. Žalobca bol vyobrazený na fotografii, boli na nej zobrazení asi štyria kamaráti, všetci mali rozmazané oči. Dnes sa už nestýkajú, nerozprávajú sa, po odvysielaní relácie ich nekontaktovali, ostatní príbuzní ho tiež v relácií spoznali. Informácie v relácii vnímala tak, že sa jej nechcelo tomu veriť, nechce sa jej tomu stále veriť, že to spáchal, človek nevie, čo si má myslieť. So žalobcom sa nestretáva, pretože bol v TV, nemajú sa teraz radi, keď sa to dá do poriadku a vysvetlí, potom sa uvidí. Uviedla ďalej, že nepátrala po informáciách, ako vec dopadla, nevie ako dopadlo trestné konanie, ani sa žalobcu na to nepýtala.

36. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

37. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ako „Dohovor"), každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

38. Podľa ust. čl. 10 ods. 2 Dohovoru, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

39. Podľa ust. čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

40. Podľa ust. čl. 26 ods. 1 Ústavy SR, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

41. Podľa ust. čl. 26 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávame tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

42. Podľa ust. čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

43. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (ďalej len ako „Listina"), každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

44. Podľa ust. čl. 10 ods. 2 Listiny, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

45. Podľa ust. čl. 10 ods. 3 Listiny, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

46. Podľa ust. čl. 17 ods. 1 Listiny, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

47. Podľa ust. čl. 17 ods. 2 Listiny, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

48. Podľa ust. čl. 17 ods. 3 Listiny, cenzúra je neprípustná.

49. Podľa ust. čl. 17 ods. 4 Listiny, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

50. Podľa ust. § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník"), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

51. Podľa ust. § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

52. Podľa ust. § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka, privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

53. Podľa ust. § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

54. Podľa ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

55. Podľa ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

56. Podľa ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

57. Podľa ust. § 216 ods. 1 Trestného poriadku v znení účinnom k vydaniu uznesenia sp. zn. 1 Pv 200/12/6609 zo dňa 03.08.2012, v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu podmienečne zastaviť trestné stíhanie, ak
a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,
b) nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu, a
c) vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

58. Podľa ust. § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

59. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

60. Podaním zo dňa 09.09.2016 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu späť v nasledovnej časti žalobného návrhu: „a do súdneho spisu na Okresný súd Bratislava III", t.j. žalobného návrhu, ktorým žalobca žiadal zaslanie ospravedlnenia žalovaného aj do súdneho spisu. K čiastočnému späťvzatiu v tomto rozsahu nemal žalovaný námietky.

61. Na pojednávaní konanom dňa 25.04.2XX8 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu späť v nasledovnej časti žalobného návrhu:
„napísaného písmom štandardnej veľkosti (12) na papierovom podklade typu A4 a následne zaslaného do vlastných rúk žalobcu na adresu jeho bydliska X. 6, XXX 01 H. X. a to všetko v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Ak toto žalovaný dobrovoľne nevykoná, je žalobca oprávnený žiadať o splnenie tejto povinnosti súdneho exekútora a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi preddavok na náklady núteného výkonu rozhodnutia vo výške 500 eur, a to v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.". K čiastočnému späťvzatiu v tomto rozsahu nemal žalovaný námietky.

62. O čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom a zastavení konania v rozsahu uvedenom v odseku 60 a 61 v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP rozhodol súd tak, že konanie v tejto časti zastavil (výrok č. I a II).

63. Predmetom ochrany osobnosti podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka sú také rýdzo osobné práva občana, ktoré ovplyvňujú rozvoj jeho osobnosti a sú s ním úzko späté, pričom cieľom a zmyslom tejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka. Po čiastočnom späťvzatí a opakovanom pripustení zmeny žaloby si žalobca v tomto konaní uplatňuje nárok z titulu neoprávneného zásahu do práva žalobcu na súkromie tým, že v Príspevku došlo k zverejneniu (i) časti textu písomnosti osobnej povahy žalobcu (e-mailovej správy), (ii) jeho podobizne, a (iii) jeho mena vo forme umožňujúcej identifikáciu jeho osoby, čím žalobca neoprávnene zasiahol do jeho práva na súkromie; predmetom konania tak nie je nárok žalobcu z titulu neoprávneného zásahu do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu uplatnený pôvodne žalobou.

64. Právo na ochranu súkromia je právom fyzickej osoby rozhodnúť podľa svojho uváženia, či príp. v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosti jej z osobného súkromia sprístupnené iným subjektom a zároveň sa brániť proti neoprávneným zásahom do tejto sféry zo strany iných osôb.

65. Zákon nedefinuje pojem písomnosti osobnej povahy, avšak má na mysli súkromné písomnosti a patria sem teda najmä listy, denníky, zápisky a iné osobné písomnosti, v ktorých sa prejavuje vnútorná duševná sféra pisateľa, a ktoré so zreteľom na osobnú povahu nie sú určené pre verejnosť a na rozširovanie. Predmetom ochrany podľa ust. § 12 Občianskeho zákonníka nie sú písomnosti ako hmotné veci, tzv. hmotný substrát resp. nosič, ale ich myšlienkový obsah a forma.

66. Obsahom práva na meno je výlučne právo fyzickej osoby mať a užívať meno na svoje označenie, disponovať ním a brániť sa tomu, aby ho prípadne niekto iný neoprávnene užíval na označenie svojho mena. Za také použitie mena nemožno považovať každé označenie menom, ktoré je zhodné s menom, ktoré niekomu prislúcha, ale len označenie menom za okolností, ktoré by objektívne mohli vo verejnosti, kde došlo k uvedeniu mena, vyvolať dojem, že ide o konkrétnu fyzickú osobu.

67. Právo na podobizeň je právom, ktorého predmetom je podobizeň, t.j. samotné zachytenie podoby človeka. Predstavuje právo brániť sa proti neoprávnenému zachyteniu podoby a jej neoprávnenému rozširovaniu. Dôvody vylučujúce neoprávnenosť zásahu do takéhoto práva môžu spočívať skutočnosti, že k zásahu došlo v rámci obrany verejného záujmu, pri výkone zákonom stanovených subjektívnych práv, alebo plnení uložených povinností. Zákonná licencia je obsiahnutá ust. § 12 Občianskeho zákonníka.

68. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je preukázanie skutočností, že došlo k neoprávnenému zásahu. Spôsobilosť zásahu narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka je okrem skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu, ďalším dôvodom potrebným k uplatneniu práva na ochranu osobnosti. Objektívna spôsobilosť nevyžaduje vyvolanie následkov, stačí aby zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva žalobcu.

69. Pre priznanie finančnej náhrady sa okrem podmienok uvedených vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby, predstavujúcej zníženie jej dôstojnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom tejto kvalifikovanej ujmy, kedy nepostačuje vzhľadom na intenzitu zásahu a ním spôsobenú majetkovú ujmu na osobnosti iba priznanie morálnej satisfakcie, aká forma zadosťučinenia má podľa zákona prednosť. Občiansky zákonník nevylučuje možnosť použitia rôznych prostriedkov súdnej ochrany vedľa seba, napr. je možné uložiť odstránenie následkov neoprávneného zásahu odvolaním tvrdených údajov a zároveň priznať účastníkovi aj zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, príp. i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za predpokladu, že ospravedlnenie nepostačuje vzhľadom na vážne následky neoprávneného zásahu, ako aj na zníženie dôstojnosti žalobcu, na jeho vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Zadosťučinenie nemá charakter peňažnej náhrady, ale je výlučne prostriedkom morálneho imateriálneho plnenia.

70. Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito zákonnými ustanoveniami malo byť, podľa žalobcu, odvysielanie Príspevku, v ktorom vystupovala poškodená B. Stromková, a mala byť zobrazená a odvysielaná podobizeň žalobcu a písomnosť osobnej povahy bez súhlasu žalobcu a zverejnené žalobcovo krstné meno, a to takým spôsobom, ktorý napomáhal k jeho jednoznačnej identifikácii, dôsledkom čoho malo byť negatívne správanie zo strany okolia a rodinných príbuzných žalobcu, ktorí vyslovene žiadali žalobcu aby ich viac nekontaktoval a vyhýbal sa styku s nimi. Týmto malo dôjsť k zásahu, ktorý sa dotýka súkromnej sféry jeho života a ktorý je objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť jeho práva chránené § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zásah do súkromia, ktorého nedotknuteľnosť je garantovaná Ústavou SR.

71. Zákon v ustanoveniach o ochrane osobnosti zahŕňa aj právo na súkromie. Toto právo sa odlišuje od prípadov neoprávnených zásahov do práva na česť, dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti. Neoprávnený zásah do práva na česť a dôstojnosť má závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Ochrana tohto práva je obsiahnutá v ust. § 11až 13 Občianskeho zákonníka, ktoré chráni právo na česť, dôstojnosť v rozmanitých spoločenských vzťahoch, v rodine, na pracovisku, v odborných kruhoch, ak došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osoby.

72. Nie každý neoprávnený zásah do týchto chránených práv je spôsobilý splniť tieto náležitosti a je potrebné neoprávnený zásah posudzovať s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo, na subjekt zásahu, objekt zásahu, na jeho obsah, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný. Obrazové a zvukové snímky ktorejkoľvek fyzickej osoby môžu byť v zmysle ust. § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka použité a vyhotovené len so súhlasom tejto osoby, pričom ust. § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka však zakotvuje, kedy je možné aj bez súhlasu oprávnenej osoby vyhotoviť a následne použiť podobizne, obrazové snímky, obrazové alebo zvukové záznamy na vedecké a umelecké účely a v tlačovom, filmovom, rozhlasovom a televíznom spravodajstve - jedná sa o tzv. spravodajskú licenciu. V niektorých prípadoch zverejnenia údajov zo súkromného života dochádza ku konfliktu vo vnútri systému základných práv a slobôd, ktorý treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy.

73. Okrem práv spätých s ochranou osobnosti, Ústava SR zaručuje aj iné základné práva a slobody, vrátane slobodu prejavu v čl. 26 Ústavy. Uplatňovanie týchto základných práv a slobôd a ich právna ochrana musia byť proporcionálne a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nad únosnú mieru nepotlačila ochrana iného práva. Znamená to, že ani existencia zásahu do osobnostných práv nemusí nevyhnutne viesť k záveru o neoprávnenosti takéhoto zásahu, ak bol dôsledkom uplatňovania iného základného práv a vzhľadom na konkrétne okolnosti nepresiahol hranice primeranosti.

74. Pri posudzovaní nároku žalobcu je potrebné vychádzať aj z čl. 10 Dohovoru, ktorý chráni slobodu prejavu. Európsky súd pre ľudské práva (ESĽP) priznáva slobode prejavu kľúčový význam pre fungovanie demokratickej spoločnosti. Z Dohovoru tak vyplýva, že sa jedná o dve konkurujúce si základné práva. ESĽP pri rozhodovaní uplatňuje tieto princípy a kritériá:
a) média majú v spoločnosti kľúčovú úlohu, pretože sú „strážnym psom" demokracie. Každý zásah do slobody prejavu médií treba posudzovať veľmi prísne.

b) zvýšenú ochranu treba poskytovať šíreniu informácií a myšlienok o veciach verejného záujmu
c) osoby verejne činné alebo verejne známe musia zniesť väčšiu mieru kritiky než súkromné osoby
d) je potrebné rozlišovať, či je informácia skutkovým tvrdením alebo či je hodnotiacim úsudkom. Hodnotiace úsudky požívajú vysokú mieru ochrany, avšak musia vychádzať z určitého skutkového základu.
e) chráni sa nielen obsah prejavu, tvrdenia či myšlienky, ale aj spôsob, forma, ktorými sú vyjadrované. Médiám je dovolená určitá miera preháňania a provokácie.
f) tvrdenia urobené v dobrej viere požívajú zvýšenú ochranu. Médiá majú právo na ospravedlniteľný omyl.
g) sankcia za poškodenie dobrej povesti musí byť primeraná a predvídateľná.
Súdy majú akceptovať, že tvrdenie médií pochádza zo zdroja, ktorý je považovaný za spoľahlivý a nie je potrebné pred zverejnením tohto tvrdenia overiť s úplnou istotou jeho pravdivosť, pretože toto ani nie je vždy možné. ESĽP uznáva, že médiá často disponujú informáciami, ktoré je potrebné zverejniť vo verejnom záujme a to v čo najkratšom čase: „Správy sú pominuteľným produktom a zdržiavať ich zverejnenie, dokonca na krátky čas, môže výrazne znížiť ich hodnotu a zaujímavosť." Veľa dôležitých informácií zverejňovaných v médiách (skutkových tvrdení) však pochádza zo zdrojov, ktorých pravdivosť nie je možné v súdnom spore o ochranu osobnosti preukázať. Nebolo by spravodlivé požadovať od médií, aby informácie zverejňovali až vtedy, keď bude ich pravdivosť potvrdená s úplnou istotou. Médiá by boli postavené pred nesplniteľnú úlohu, preto ESĽP chráni tvrdenia zverejnené médiami „v dobrej viere".

75. Podľa názoru súdu je na tomto mieste potrebné výrazne na to, že už názov relácie žalobcu „Krimi" naznačuje obsah relácie, a je obvyklé a bežné, že médiá neinformujú verejnosť a divákov iba o právoplatne skončených veciach, ale zverejňujú aktuálne dianie, v danom prípade v súvislosti s novelou Trestného zákona rozšírením skutkových podstát o trestný čin nebezpečného prenasledovania (§ 360a Trestného zákona s účinnosťou od 01.09.2011). Zároveň je na mieste vychádzať nielen zo svojich skúseností, znalostí a praxe, ale tiež z hodnoverných zdrojov tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď nebolo sporné, že zdrojom Príspevku bolo KR PZ (vo forme ZVOD-ky). Treba teda akceptovať že tvrdenie médií pochádza zo zdroja, ktorý je považovaný za spoľahlivý, a nie je potrebné (a ani dobre možné) pred zverejnením tohto tvrdenia overiť s úplnou istotou jeho pravdivosť, toto sa od žalovaného ani nevyžaduje. Pokiaľ teda informácia pochádza zo zdroja polície ako orgánu verejnej moci, má súd za to, že sa jedná o skutočne spoľahlivý zdroj. Ako bolo uvedené vyššie, ESĽP uznáva, že médiá často disponujú informáciami, ktoré je potrebné zverejniť vo verejnom záujme, a to v čo najkratšom čase, v danom prípade v záujme prevencie a poskytnutia ochrany prípadným obetiam (poškodeným) novo zavedeného trestného činu. Takéto informovanie verejnosti je prinajmenšom obvyklé a javí sa ako prípustné, pokiaľ nezasiahne do osobnostných práv jedinca. Súd na tomto mieste poukazuje na judikatúru ESĽP, ktorá i v nadväznosti na Dohovor, dáva médiám v tomto smere určitú voľnosť - s obmedzením osobnostných práv - tak, aby včas mohli informovať verejnosť bez toho, aby boli povinní informácie preverovať.

76. V prvom rade súd uvádza, že s odkazom na ust. § 216 ods. 1 Trestného poriadku, nie pochybnosť o tom, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie žalovanému pre prečin nebezpečného prenasledovania poškodenej B. X., spáchal žalobca a spáchal ho tak, bolo popísané v uznesení a aj Príspevku, nakoľko preukázateľne došlo k podmienečnému zastaveniu trestného stíhania voči žalobcovi ako obvinenému, a to uznesením sp. zn. sp. zn. 1Pv XXX/XX/XXXX zo dňa zo dňa 03.08.2012, ktorého predpokladom podľa písm. a) citovaného ustanovenia Trestného poriadku je vyhlásenie obvineného, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný. Súd tak neprihliadol na argumentáciu žalobcu ohľadne toho, že sa na osobu, voči ktorej bolo trestné stíhanie podmienečne zastavené, hľadí ako na nevinného (aj s poukazom na neexistenciu záznamu Registri trestov GP SR), keď fakt, že trestné stíhanie bolo podmienečne zastavené, nemá vplyv na pravdivosť tvrdenia, že trestný čin sa stal a že ho spáchal žalobca (viď. Nález ÚS ČR sp. zn. IV. ÚS 146/04 per analogiam). Pravdivosť tvrdení ohľadne skutku žalobcu a okolností jeho spáchania (výroky namietané žalobcom) uvedených v Príspevku, nie je dotknutá podmienečným zastavením trestného stíhania voči žalobcovi ako obvinenému a súd vyhodnotil uvedené skutkové tvrdenia ako pravdivé. Aj s ohľadom na uvedené, priebeh udalostí pred spracovaním Príspevku, popísaný žalobcom a poukazovanie na väzby poškodenej EQ. na redaktorku B., príp. žalovaného (jej účasťou na viacerých reportážach), ktoré sa však výsluchom svedkov nepotvrdili ale vyvrátili, nie sú podstatné pre posúdenie nároku žalobcu v tomto konaní.

77. Žalobca sa v konaní domáha svojich nárokov z dôvodu, že došlo k zverejneniu jeho podobizne a jeho krstného mena vo forme umožňujúcej identifikáciu jeho osoby v Príspevku, ktoré v spojení s miestom vysielania vykreslili žalobcu ako životu nebezpečnú osobu, a vyvolali dojem, že trestné stíhanie bolo začaté voči jeho osobe a označili žalobcu za páchateľa trestného činu nebezpečného prenasledovania v čase, keď proti žalobcovi nebolo vznesené žiadne obvinenie. V konaní bolo preukázané, že v čase uverejnenia Príspevku bolo začaté trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania a žalobcovi bolo neskôr vznesené obvinenie pre tento skutok. Z vyjadrenia redaktorky v Príspevku (odsek 22 písm. j) vyššie) je preukázané, že bola pravdivo táto informácia komunikovaná a ani nedáva priestor na výklad, ktorým argumentuje žalobca. Redaktorka žalovaného (žalovaný) nevyjadroval svoj názor na žalobcu ako páchateľa skutku a už vôbec necitoval a nekonkretizoval žalobcu celým menom. Podľa názoru súdu Príspevok neodznel tak, že žalobca je nebezpečný páchateľ, život ohrozujúci prenasledovateľ, nakoľko redaktorka výslovne uviedla, že: „Polícia už v tomto prípade začala trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania, zatiaľ však nikoho neobvinili".

78. Spravodajstvo predstavuje ochranu verejného záujmu vtedy, ak sa týka veci oprávneného verejného záujmu a ak tomuto oprávnenému verejnému záujmu tiež slúži. Ako už bolo uvedené vyššie, je vecou verejného záujmu sprostredkovávať informácie o skutkoch nesúcich znaky trestnej činnosti, ktoré vzbudzujú oprávnený záujem verejnosti a médiá majú právo o takýchto skutkoch, ako aj o osobách podozrivých z ich spáchania, informovať, preto mal súd za to, že označením žalobcu len krstným menom „." alebo ako „dotyčný muž" a „dotyčný mladík", a vyrastrovanou fotografiou (žalobcu), poskytnutou B. X., prípadne záberom na trup alebo nohy osoby mužského pohlavia spôsobom uvedeným v odseku 22 vyššie, nie je žalobca nijakým spôsobom pre bežného diváka dostatočne a nezameniteľne konkretizovaný a identifikovateľný, a v súvislosti s informáciou o začatí trestného stíhania bez vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, takéto odvysielanie žalovaným nebolo vybočením z limitov spravodajskej licencie upravenej v ust. § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a bolo primerané. Skutočnosť, že žalobcu na fotografiách alebo záveroch spoznali členovia jeho rodiny a dokonca tí, ktorí sa natáčania Príspevku priamo zúčastnili (matka žalobcu, F. X.), nezakladá objektívnu spôsobilosť uvedeného spôsobu zverejnenia identifikovať a stotožniť žalobcu akejkoľvek tretej osobe.

79. Žalobca sa ďalej domáhal svojich nárokov za uverejnenie písomnosti osobnej povahy - emailu žalobcu adresovaného B. X.. Tak ako súd uviedol v odseku 22 vyššie, z obsahu Príspevku (písm. g) a i) odseku 22) nie vôbec možné dovodiť, že zobrazená emailová komunikácia je komunikáciou žalobcu B. X.. Naviac zobrazený náhľad na počítačový monitor v priebehu odvysielaného Príspevku po dobu 2-3 sekúnd neumožňuje akémukoľvek bežnému divákovi vôbec zrozumiteľne a zmysluplne prečítať obsah a zobrazené údaje, nie je daná žiadna indícia, ani zjavná ani iná, že zobrazené informácie boli skutočne vytvorené žalobcom a na ich základe nie je možné stotožniť žalobcu ako pôvodcu zverejnenej informácie, keďže meno odosielateľa emailov nie je uvedené. Z podpisovaného skutku žalobcu a okolností, za ktorých bol preukázateľne spáchaný, je zrejmé, že k neprimeranému obťažovaniu došlo aj vo forme zasielania emailov, teda zobrazenie častí určitej komunikácie predstavuje z pohľadu kontextu Príspevku jeho dotvorenie. Ani informácie, na ktoré poukazoval žalobca, že vyplývajú z podkladov predložených žalobcom z konania pred Okresným súdom v H. sp. zn. XC/XXX/XXXX nepreukazujú, že zo strany žalovaného došlo k zásahu do práva žalobcu na súkromie a ani spôsobilosť spôsobu zverejnenia náhľadu na email na monitore PC v Príspevku (nejasného obsahu a nijak nepriraditeľné žalobcovi ako odosielateľovi) zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.

80. Súd sa zaoberal aj námietkami žalobcu týkajúcimi sa uzavretého zmieru medzi žalobcom a B. X. v konaní na Okresnom súde sp. zn. XC/XXX/XXXX a rozhodnutím Rady, ktorým bola žalovanému uložená sankcia - upozornenie na porušenie zákona. Vo vzťahu k schválenému zmieru B. X. so žalobcom sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, že predmetom tohto konania je namietaný zásah do ochrany osobnosti zverejnením Príspevku, pričom uzavretý zmier sa týkal namietaného porušenia povinností B. X. voči žalobcovi, keď obsahom zmieru môže byť akýkoľvek nárok (sporný a aj nepreukázaný) medzi nimi, čo ale automaticky nezakladá dôvodnosť nároku žalobcu v tomto konaní. Rovnako záver Rady o porušení povinnosti žalovaného zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu neposkytnutím priestoru na vyjadrenie žalovanému neznamená, že odvysielaný Príspevok zasiahol neoprávnene do práv žalobcu na ochranu osobnosti v rozsahu tvrdenom žalobcom v tomto konaní, a že by teda bolo objektívne spôsobilé privodiť mu ujmu na jeho osobnostných právach v ním namietanom rozsahu.

81. V neposlednom rade súd poukazuje na to, že sa rovnako stotožnil s argumentáciou žalovaného, že v konaní nebolo preukázané, že by práve odvysielanie Príspevku a písomnosti osobnej povahy žalobcu bolo dôvodom pre zmenu správania okolia voči žalobcovi, ale práve naopak, vypočutí svedkovia potvrdili, že to bolo práve konanie žalobcu (skutok), za ktoré bol neskôr trestne stíhaný, a ku ktorému spáchaniu skutku sa počas trestného stíhania priznal, ktoré bolo dôvodom a zapríčinilo zmenu správania okolia a rodiny žalobcu voči jeho osobe. Súd opakovane uvádza, že v konaní bolo preukázané, že žalobca v období od 09/2011 do 03/2012 prostredníctvom mobilného telefónu, e-mailovej komunikácie a osobne kontaktoval B. X. proti jej vôli, poškodenú osobne prenasledoval, posielal rôzne e-maily, v ktorých sa vyhrážal likvidáciou a že mu uznesením bolo zároveň uložené obmedzenie nepriblížiť sa úmyselne k B. X. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia a nekontaktovať ju. Je teda len na žalobcovi, aby svojím ďalším správaním tento obraz o sebe a vzťahy vo svojom okolí a rodine zlepšil bez toho, aby z tohto vinil rôzne iné tretie subjekty alebo inštitúcie.

82. S poukazom na uvedené, keďže Príspevok odvysielaný žalovaným vychádzal zo spoľahlivých zdrojov, zverejnené informácie v Príspevku plne zodpovedali políciou poskytnutým informáciám, sám žalobca (jeho meno a podobizeň) ani jeho písomnosti osobnej povahy (email) zobrazené v odvysielanom Príspevku neboli dostatočne a nezameniteľne identifikovateľné a stotožniteľné so žalobcom alebo pričítateľné žalobcovi, a nejednalo sa o vlastný názor alebo hodnotiaci úsudok žalovaného, súd dospel k záveru, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť vo vzťahu k ochrane osobnostných práv žalobcu. Súd má za to, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, náplňou jeho činnosti a takýto postup je potvrdený aj platnou judikatúrou ESĽP. Keďže žalobca, na ktorom je dôkazné bremeno v spore nepreukázal, že by žalovaný v dôsledku odvysielaného Príspevku zasiahol neoprávnene do práv žalobcu na ochranu osobnosti (práva na súkromie), ani žeby odvysielanie Príspevku bolo objektívne spôsobilé privodiť mu ujmu na jeho osobnostných právach v namietanom rozsahu, bolo potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť (výrok č. III).

83. Vo vzťahu k namietanému Výroku 5 ohľadne toho, že žalobca je do B. X. zaľúbený (čo už ale nesúvisí priamo z nárokom žalobcu tak, ako bol uplatnený po zmene žaloby) súd vyhodnotil tento výrok ako hodnotiaci úsudok (ktorý sama svedkyňa B. X. vyvrátila), tento ale iba vyjadroval subjektívne úvahy a kritický pohľad redaktorky na vystupovanie a chovanie sa žalobcu tak pred natáčaním Príspevku ako aj počas neho. Pravdivosť hodnotiacich úsudkov nepodlieha dokazovaniu, v takom prípade súd skúma len to, či existoval dostatočný skutkový podklad pre napadnuté úsudky a tento mal súd z výsluchu žalobcu ako aj svedkov v konaní (Q. H., F. X.) za daný, keď títo uviedli, že B. X. sa so žalobcom často stretávali, žalobca si vynucoval stretnutia s ňou a konflikt medzi nimi vznikol z dôvodu existencie iných kamarátstiev B. X.. P. žalobcu naviac vyjadrila obavu, že B. X. jej syna využívala.

84. Keďže súd vyššie konštatoval, že zo strany žalovaného nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu a žalobu zamietol, nezaoberal sa ďalej žalobným návrhom žalobcu v časti náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

85. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 I. XXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX). Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, žiadny ďalší návrh na doplnenie dokazovania nebol stranami uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

86. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

87. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

89. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

90. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

91. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, keď úspešným v konaní bol žalovaný. Rovnako žalovanému vznikom nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, keď zastavenie konania procesne zavil žalobca. Žalovanému tak súd priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu v plnom rozsahu, o výške náhrady ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok č. IV rozsudku).

92. O nároku svedkov: Q. na svedočné rozhodol súd ku dňu vyhlásenia toho rozsudku samostatnými uzneseniami.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.
Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.
Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.